

ring af dette fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), idet han sagde, at han vilde undlade at stemme imod Forslaget som en Tak for sidst til den ærede Minister for de store Kanoner, og forsaavidt kan man altsaa forstaa, at der er nogen Realpolitik i denne Afstemning. Jeg har ingen Grund til i denne Henseende at vise den ærede Minister Tak og har altsaa ikke den samme Grund som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds til at undlade at stemme. Jeg stemmer imod Forslaget, væsentlig fordi jeg ikke har den Opfattelse af dette Forslags Forhold til Spørgsmaalet om Forkortning i Tjenestetiden, som er gjort gjældende fra flere Sider i Salen. Fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er den Betragtning jo mest fremhævet, at Forslaget skulde være i Favør af en Forkortning i Tjenestetiden, og noget Egenende ganske vist i en anden Belysning er gjort gjældende fra de ærede militære Medlemmer, der frygte, at det skulde være en Lidenkæmpe i denne Retning. Den høitærede Krigsminister har allerede udtalt, at det ikke var hans Mening, og han er jo en erklæret Modstander af Militsten, hvorfor man paa Forhaand kan antage, at det ikke er hans Tanke med Forslaget at nærme sig en kortere Tjenestetid. Jeg har ogsaa den modsatte Opfattelse af Sagen. Saaledes som jeg tidligere har tilladt mig at udtale, frægter jeg, at et Forsøg, gjort under de Vilkaar, som her opstilles, vilde være skadelig for Landen om, at vi kunde naae til en Forkortelse af Tjenestetiden, og det er fra dette Synspunkt, at jeg ikke har kunnet knytte nogen Sympathi til Lovforslaget. Jeg tror, at den forkortede Leiritid i Forbindelse med en længere udgaaende Ovelse i Sommertiden vil fremkalde, hvad vi jo allerede her have hørt Leilighed til at se, saa megen Uvillie fra de Militæres Side, at den Erfaring, som Krigsministeren agter at indhente med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forkortning af Tjenestetiden, iforveien vil være kompromitteret. Saaledes som Sagen nu foreligger, har den tillige den Mangel, at den i ganske særlig Grad er lidet oplyst. Vi vide ikke, naar Leirfamlingen skal foretages, vi vide heller ikke, hvor den længere udgaaende Ovelse skal se, og vi vide ikke engang, indenfor hvilken finansiel Bevilling dette Lovforslag vil komme til at ligge. Jeg skjønede derfor ikke rettere, end at der var Anledning til at lade Spørgsmaalet nærmere undersøge i et Udvalg, men det har Thinget ikke ønsket. Under samtlige disse Hensyn har jeg, uden at ville lægge nogen Demonstration i min Afstemning, ikke været Tvivl om, at jeg ikke vil kunne stemme for dette Forslag, og jeg agter derfor at stemme imod det. Naar jeg andetheds har set, at man ligesom søger at gjøre Kapital af, at jeg optræder imod dette Forslag, vil jeg kun sige, at jeg ikke agter at

overdrage mine Meningsfæller eller mit Parti noget som helst Ansvar for min Afstemning. Jeg kræver ikke nogen Tilflutning paa anden Vægt end den, man i Realiteten kan være enig om, og naar jeg stemmer imod dette Lovforslag, er det derfor udelukkende for egen Regning og Nytte.

Krigsministeren (Rauffmann): Jeg har naturligvis kun et Par Ord at svare til enkelte af de ærede Medlemmer, og jeg skal da først vende mig til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Naar jeg i mine Udtalelser hentede til det Uheldige i, at man vilde nedsette et Udvalg, var det ingenlunde, fordi jeg havde Noget imod at give nærmere Oplysninger; hvis der havde været Tid til at faae et Udvalg nedsat og Sagen behandlet nærmere der, vilde jeg have sluttet mig til et saadant Forslag, men da det er mig meget om at gjøre, at denne Lov kommer saa hurtigt som muligt gennem Thingene, ansaa jeg det af denne Grund for mere tilraadeligt om muligt at undgaa et Udvalg. Jeg tror ikke, at den for iaar foreslaaede ringe Afkortelse af Tjenestetiden for det indskaldte Mandskab skal afgive noget meget stadeligt Præcedens for en fremtidig Forkortelse af Uddannelses-tiden i det Hele taget; det vil jo bero paa, i hvilken Retning jeg, saalænge jeg er Krigsminister, vil vise mig imødekommende. Jeg har nemlig kun sagt, at jeg anser det for min Pligt at vise mig imødekommende overalt, hvor jeg vil kunne forsvare det. Det ærede Medlem for Færøerne (Bærenghen) omtalte sin lange Erfaring angaaende Rejemarscherne med Infanteriasdelingerne og troede maaste, at jeg, fordi jeg er eller rettere har været af et andet Vaaben, ikke kunde have den rette Erfaring om Fodfolkets Marchvølser og Rejemarscher. Der til maa jeg sige, at man godt kan erhverve Erfaringer ved at se Fodfolket marchere, og jeg tør nok antage, at jeg har set det marchere lige saa ofte som det ærede Medlem, og meget tidligere end det ærede Medlem, og at jeg har hørt Erfaringer omtale om lignende militære Gjenstande meget tidligere end han. Jeg har vel antydet, at det ikke var let at overholde Marschdisciplinen, naar man havde et udmattet Mandskab under sin Kommando, og dette ligger jo i Sagens Natur. Der Folk, der ere vel indøvede i Marscher og ikke søle sig anstrengte, er det i høj Grad let at overholde Marschdisciplinen, men med næsten til Døden udmattede Folk er det overordentlig vanskeligt at vedligeholde den; Marscherne til Leiren have jo endog fremkaldt adskillige Dødsfald. Jeg har aldeles ikke rettet noget som helst Bebreidelse mod Afdelingscheferne; tværtimod, jeg har allerede tidligere sagt, at, naar jeg omtalte, at det var et sørgeligt Syn, var det ikke Noget, der kunde lægges dem til Last, og det laa i Sagens Natur, naar man begyndte